

A Mazsihisz és a történelem

...Most érkezünk vissza a Mazsihiszhez. A szervezet és a körébe tartozók hallgatnak a március 19. előtti Magyarországról, a németek által el nem foglalt országokban mutatkozó tekintélyről. A történelemhamisítás már itt kezdődik. Aztán mindaz, amit a magyarság hátrányára, sőt meggyalázására állítanak. Ez a nap Magyarország nemzeti szuverenitásának végét jelentette.

– teljes terjedelemben a 2. oldalon –

Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja
Lapunk – minden üldöztetés ellenére, utolsó erejéig – támogatja és támogatni fogja a székely önrendelkezés ügyét!!!

XXV. évfolyam • Időszak: 2014. február 22. – 2014. március 7.
Megjelenik kéthetente – 16 oldalon • Ára: 3,00 új lej

2014 **5.**

Az Európai Idő ténylegesen független lap. Nem támogatja sem a Soros Alapítvány, sem sajtóalapítványok, sem a magyar, sem a román kormány – sem semmilyen más állami vagy civil (társadalmi) szerveződés, intézmény, párt, érdekcsoport vagy tehetős polgár, sem rokon, sem ismerős vagy barát. Egyetlen támaszuk az Olvasó, s akinek kezében a sorsunk: az Isten.

Olvasóink leveleit ezután a szerkesztőség címére várjuk, mert postafiókunkat megszüntettük: Európai Idő – 520085 Sfântu Gheorghe, Str. Daliei Nr. 2. Bl. 44. Sc. C. Ap. 1. Jud. Covasna

Nyílt levél Heinek Ottó úrnak a magyarországi németek országos önkormányzata elnökének

Tisztelt Heinek Úr!

Ön a következő levelet küldte a Mazsihisz elnökének:

„Heisler András úrnak elnök
MAZSIHISZ

Tisztelt Elnök Úr!

A Magyarország német megszállásának emléket állító tervezett emlékmű kapcsán - mielőtt levelében felvetett konkrét kérdéseire kitérnék - szeretném leszögezni azon elvi álláspontunkat, hogy fontosnak tartjuk a múlttal való korrekt, tisztességes, a felelősség kérdését nem megkerülő szembenézést. Németország - ahogy azt a budapesti német nagykövetség közleménye is hangsúlyozza - „tisztában van a II. világháború alatt elkövetett bűntettek iránti felelősségével és vállalja is ezt a felelősséget”. Példaértékűnek tartjuk a múlt feldolgozásának Németországban zajló folyamatát, a demokratikus politikai erők konszenzusos összefogását és fellépését a szélsőséges megnyilvánulások ellen és nem utolsósorban azt, ahogyan szakmai és társadalmi viták útján az emlékezetkultúra épül.

A német megszállás Budapestre tervezett emlékművével kapcsolatosan közösségünkben is komoly aggodalmak, kérdések és ellenérzések merültek fel. Bár az emlékmű felállításának szándéka is, de különösen a nyilvánosságra került látványterv azt üzeni, hogy minden bűn, minden gonoszság 1944. március 19-én kezdődött és mindenért kizárólagosan a megszálló

idegen hatalom viseli a felelősséget.

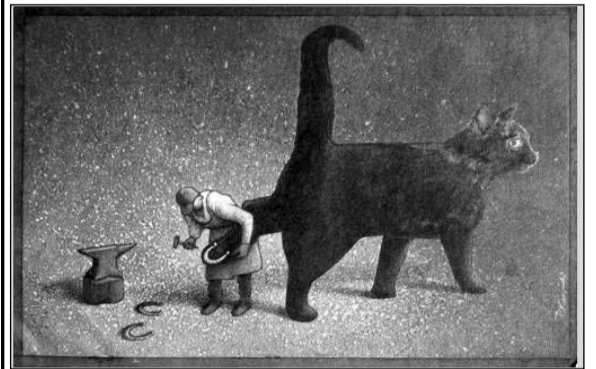
Úgy vélem, helye van 2014-ben a német megszállásra való emlékezésnek, ennek az emlékműnek azonban több szempontból sem lehet létjogosultsága: Mélységesen egyetérték Önnel abban, hogy mondanivalója ellehetetleníti a hiteles történelmi szembenézést. A szobor esztétikai megítélésére nem szívesen vállalkozom, azonban, az, hogy Németország címe-rálatát használja szuggesztív és egyszerű üzenete megfogalmazására, sértő a német államra és a német népre nézve. A „minden áldozatra való közös emlékezés igényét” pedig nyomaiban sem látom megfogalmazódni a szoborban. Annak veszélyét, hogy az emlékmű a neonácik, újnnyilasok szimbolikus helyévé váljon, reálisnak tartom. Ennél már csak az lenne veszélyesebb, ha az emlékmű az iskolai történelemoktatásba is beépülne.

Tisztelt Elnök Úr!

Meggyőződésünk, hogy a zsidóság tragédiájára való méltó emlékezés csak a zsidó szervezetekkel történő egyeztetés és közösen kialakított konszenzus eredményeként lehetséges. Budapesten, ahol a holokauszt utáni Európa egyik legnagyobb létszámú zsidó közössége él olyan emlékművet állítani, amely aggályokat és ellenérzéseket kelt a tragédiát elszenvedettekben és leszármazottaikban nem szabad!

(folytatása a 3. oldalon)

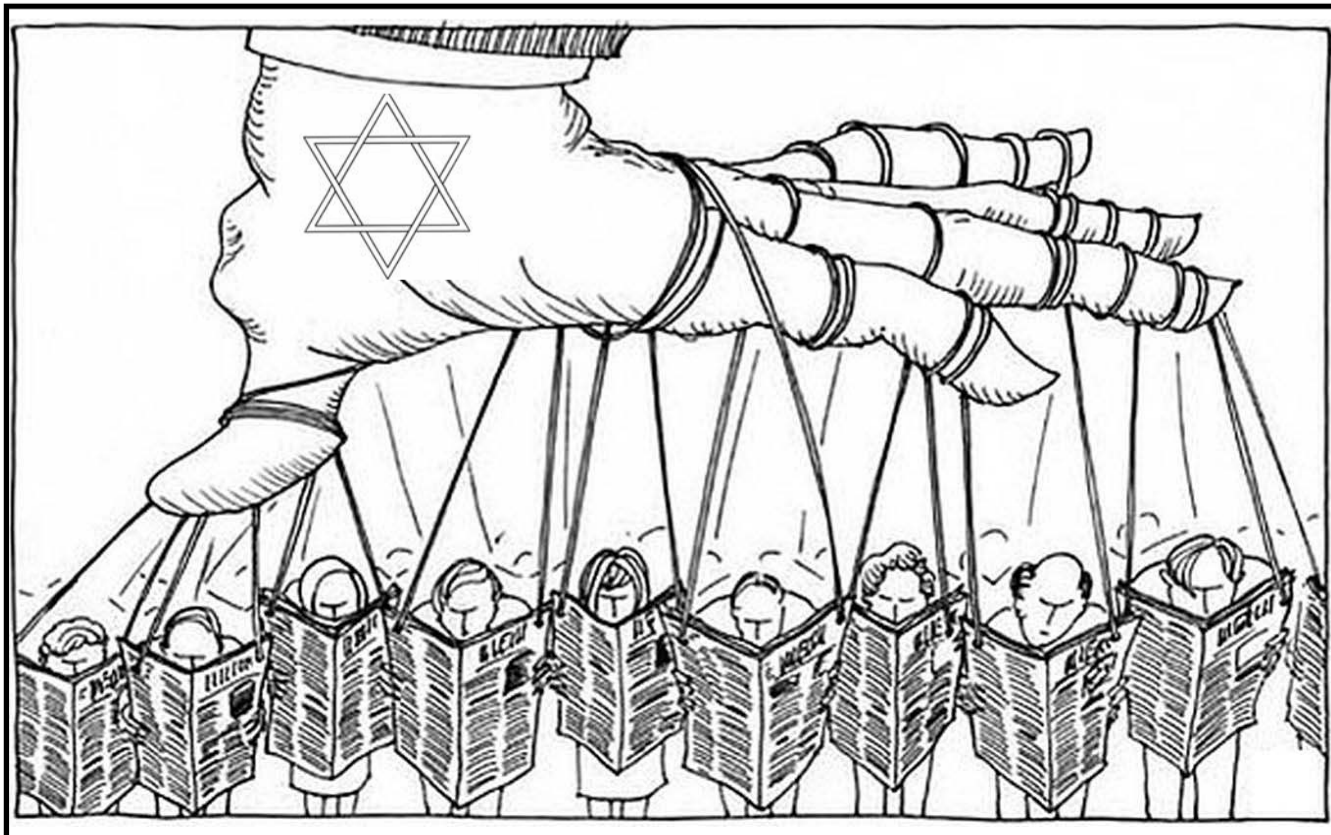
Stoffán György

Mi is történt 1945. február 11-én, este, úgy 8 óra után?

Nincs kerek évforduló, ezért úgy gondoltam másra hagyom a megemlékezést. Aztán, megdöbbenve belapoztam az „RTV Részletes” újságba, megnéztem a február 11-i műsorokat. Elképedtem! Azon a napon, amikor 1945-ben egy kisvárosnyi magyar férfi (nő és gyerek!) halt meg, a közszolgálati televíziók (az M-1, az M-2, de a Duna és a Duna-World), de a közszolgálati rádiók: a Kossuth, a Petőfi és a Bartók rádió is tingli-tangli vidám műsorokat sugároznak...

– teljes terjedelemben a 14. oldalon –

- **2. oldal:**
A náci Németország után a náci Románia felelős a legtöbb zsidó áldozatért
- **3. oldal:**
Stoffán György: Maradj velünk odaát is!
- **4. oldal:**
Egy orvos, aki szembeszállt a gyógyszeriparral
- **5. oldal:**
Hogyan legyél valódi nő?
- **6. oldal:**
A cél a magyarság megsemmisítése volt
- **7-10. oldal:**
19 tévéadó műsora
- **11. oldal:**
Kik miatt vesztegel az ország? – 4. rész
- **12. oldal:**
A világhírű magyar agykutató döbbenetes vallomása Istenről
- **13. oldal:**
Kritikus pont: az indulás
- **14. oldal:**
A vízcsapból is antiszemita folyik
- **15. oldal:**
Humor, játék, rejtély
- **16. oldal:**
Tapasztalataim a vegetáriánizmussal – 1.